

Farkas János

1932-ben született Mezőkövesden
Vegyésmérnöki (hadmérnöki) oklevelének száma: 4/1953-54.

2004-ben arany oklevelet kapott.

Az oklevél megszerzése után a BME Hadmérnöki Kara Ipari Szerveskémiai Fakultásán kapott tanársegédi állást. Metán gázfázisú nitrálási munkálatokba vett részt. 1957-ben a Richter Gedeon Vegyészeti Gyógyszerárugyár Növénykémiai Laboratóriumában helyezkedett el mint kutató mérnök. Kezdetben szekunder digitális glikozidok kutatásával foglalkozott. Ezt követően növényi anyagok extrakciós kérdéseit vizsgálta. Közreműködött egy ipari két tonna/nap kapacitású, ellenáramú szilárd folyadék extrakciós berendezés kialakításában. Részt vett hasonló méretű és kapacitású berendezés üzembeállításának irányításában Csehszlovákiában és az NDK-ban is. Ezen túlmenően foglalkozott még vinca és katarantus alkaloidok kutatásával. 1970-ben gyógyszervegyész szakmérnöki oklevelet szerzett. Az 1970-es évek végétől a Fejlesztési Kutató Laboratóriumban az anyarozs alkaloidok és digitális glikozidok témáival foglalkozó kutatócsoportot vezette, ahol több eljárást dolgoztak ki a különböző digitális glikozidok előállítására. A szteroid kémiai kutatás keretében eljárást dolgoztak ki a növényolajipari termékek hasznosítására, szitoszterin előállítására. 1992-ben vonult nyugdíjba. Nyugdíjasként egy részt ergoszterin előállítás kérdéseivel, másrészt pedig egy antiallegiás vegyület kutatásával foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémánt diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.